

XXI/1
ÚNOR 2019
5,- Kč



KOKORSKÉ NOVINY

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Zamrzlý rybník před léty. Otevřená vrata někdejší sušárny chmele nás zvou do vůně česneku.

Foto Kš



Sáňkování a bobování na Bramboře a u myslivecké chaty, to jsou atraktivní hodiny tělocviku pro kokorské školáky.

Foto ZŠ



ÚVODNÍK

Za Kokorské noviny vítáme své věrné i nové čtenáře do nastávajícího roku 2019. Budeme potěšeni, budete-li část svého volného času v pohodě i soustředění trávit s našimi novinami a budeme se spolu s vydavatelem, tj. obcí Kokory, s Obecním úřadem a redakční radou snažit, aby to byly chvíle příjemné a užitečné.

Vrátíme-li se ještě jednou na přelom roku, dokládá fotografie skoro jarního zeleného Silvestra roku 2018. Podrobněji i s historickým ohlednutím čtete v rubrice Kokorské počasí uvnitř našeho listu. Za sněhem jsme se alespoň obrazem vypravili do Beskyd.



Poslední den roku. Slunce, teplo, bláto - to byl Silvestr 2018. Odpolední foto KŽ



Za sněhem nemusíte až do Alp. I naše Beskydy jsou nádherné a běžecké jsme zaznamenali dokonce také u nás v Kokorách. Foto převzato

ZMĚNA JE ŽIVOT SLOVO STAROSTKY OBCE

Již čtvrtým měsícem působí na obecním úřadě nové vedení obce. Mnoho je toho už za námi a ještě více před námi. Je tedy načase, abychom občany seznámili s tím, co bylo uděláno, co se chystá a jaké jsou plány v nejbližší budoucnosti. Je toho hodně, co je třeba říct, proto jsme se rozhodli pro změnu v konceptu Kokorských novin a od tohoto čísla bude nedílnou součástí oficiální čtyřstrana z obecního úřadu, kde najdete informace nejen o probíhajících projektech.

Věřím, že se nový koncept zaběhne a ujme a budete zde nacházet důležité informace z úřadu, které vám dají odpovědi na otázky a věci, které vás zajímají.

Starostka obce

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

V závěru roku 2018 jsme zaznamenali narození jednoho chlapce a jedné dívky.

Dne 2. 11. se narodil chlapec Ondřej Šimoník

Dne 18. 12. se narodilo děvčátko Marie Vlácilová

Srdečně vítáme oba nové občanky do našeho společenství a přejeme jim, ať vyrůstají ve zdraví a pohodě a k potěše celé rodiny i nás všech.

ÚMRTÍ OBČANŮ

Do této statistiky a naší rubriky je zařazen 1 případ úmrtí.

Přesto chceme navíc a zejména pro pamětníky připomenout **úmrtí** jednoho z nejlepších dopisovatelů, glosátorů a pozorných čtenářů Kokorských novin, **Ing. Jana Hučina z Olomouce**, kokorského rodáka, spravujícího a pravidelně navštěvujícího i s manželkou rodinnou nemovitost č.p. 81 Pod Kopcem u lávky. Děkujeme Jendovi zejména za zpracování části historických materiálů o Kokorské kapliče, o rodině Geislerových, i o jeho strýcích Vojtěchu a Bohumilu Hučínových a za mnoho dalších upřesnění, připomínek a poznámek k jednotlivým článkům v Kokorských novinách. Žili jsme a spolupracovali na jedné vlnové délce. Díky Jendo. Tvých záznamů a znalostí ještě rádi využijeme. KŽ

VÝZNAMNÁ JUBILEA

Svá významná výročí oslaví v následujícím období 9 našich spoluobčanů starších 80 let. Zveřejnění této skutečnosti má být také mimo jiné poděkováním za jejich dlouholetou práci pro rodinu, obec a ostatní spoluobčany.

5. 3. 2019 dovrší věk 83 roků pan Josef Fiala

13. 3. 2019 dosáhne věku 81 roků paní Bohumila Košťálková

21. 3. 2019 dosáhne věku 81 let paní Jarmila Trávníčková

21. 3. 2019 dovrší věk 82 roků pan Michal Gerezdes

22. 3. 2019 dosáhne věku 83 let paní Marie Kyselá

1. 4. 2019 oslaví polokulatých 85 paní Věra Dočkalová

16. 4. 2019 dovrší věk 89 roků paní Jarmila Kopečná

23. 4. 2019 dosáhne věku 81 roků paní Jiřina Zemanová

26. 4. 2019 oslaví polokulatých 85 let paní Olga Roháčová

Srdečné blahopřání spolu s jarními květinami přináší jubilentům za všechny spoluobčany Kokorské noviny i OÚ Kokory.

Přejeme především zdraví a dobrou pohodu v kruhu rodiny a přátel v roce 2019 i do dalších let.

Všem uvedeným ve společenské kronice děkujeme za souhlas se zveřejněním. Přispívají tak k informovanosti a soudržnosti našeho občanského společenství.

POZOR

V březnu už počítáme s přímým setkáním s cestovatelkou a zpravodajkou KN Zuzanou Habánovou. Sledujte informace OÚ a nenechte si ujít tuto tradiční akci.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019 V KOKORÁCH

V obci Kokory se tento rok Tříkrálová sbírka konala 5. ledna. Každý rok chystám svým dětem kostýmy, aby mohly chodit koledovat a tak pomoci potřebným. Letos jsem se poprvé účastnila i já a to jako vedoucí jedné skupinky. Převzala jsem tak žezlo po paní Pospíšilové, které patří upřímně Pán Bůh zaplat za všechny ty roky koledování. Počasí nám moc neprálo. Bylo sice teplo, ale díky tomu tálo a na cestách se tvořila břečka, která nám ztěžovala chůzi. Domů jsme přišli promočení a unavení, ale měli jsme radost, že pokladničky nezůstaly prázdné. Po celkovém spočítání obsahu všech pokladniček, které se konalo na obecním úřadě, se vybralo 29 328,- Kč a 3 Eura. Je to nejvíce v historii Tříkrálových sbírek, které se v naší obci konají od roku 2005.

Jana Jurečková



Obětavi koledníci jsou připraveni posloužit dobré věci.

Foto D. J.



Zmíněná břecha byla za pivovarem zvlášť výrazná. Autorka článku se třemi mudrci a hospodyní.

Foto Kš

KOKORSKÉ KOLEDY O SVÁTKU SV. ŠTĚPÁNA 2018

V druhé polovině 19. století se stal nadučitelem v Kokorách a současně ředitelem kůru a varhaníkem ve zdejší kostele vlastenec, otec 8 dětí - Antonín Geisler. Jelikož jsme o něm na stránkách Kokorských novin už několikrát psali, připomenou jen to, že kromě jiných ušlechtilých aktivit, kterými se snažil vzdělávat své okolí, vydal sbírku koledy s názvem „Písně vánoční“. Základem této sbírky byly místní lidové koledy, k nimž přiřadil nové, které včetně textů sám složil. Všechny tyto písně vánoční upravil tak, že je opatřil dohrami, některé i předebrami. Sbírkou vydal vlastním nákladem poprvé v r. 1864 a dodnes vyšla 20 krát. Obsahuje 13 písní ke mši svaté a 3 k požehnání. Původně byla Antonínem Geislerem napsána pro dvě flétny, dva klarinety, dvě hony (lesní rohy), 2 C trumpety, dvoje housle a kontrabas s doprovodem varhan. V takovémto obsazení orchestru, kde hrálo až 10 houslí ve dvou hlasech, zněly koledy úplně jinak, než jak je známe z poslední doby, kdy převažují žestě a úplně chybí strunné nástroje.

Asi před 4 roky napadlo Tomáše Landsmanna a Ing. Dominika Jurečku zkusit zahrát a zazpívat všechny Geislerovy Písně vánoční, dnes nazývané „Kokorské koledy“, v původní verzi. Naštěstí se zachovaly původní noty pro všechny nástroje a jednotlivé hlasy. Jejich opatrovníkem je Ing. Vladimír Lichnovský, Kokory (předseda ZD). S jeho laskavým svolením Tomáš Landsmann ze Žeravic, absolvent brněnské konzervatoře (který působí jako učitel hry na pozoun, zobcovou flétnu, trubku, baskfidlovku a tubu na Základní umělecké škole v Hranicích, vede na této škole žesťový kvintet, založil a vede Orchestr Mladých při ZUŠ Hranice) celý notový zápis koled okopíroval. Následně jej v PC programu přepsal a rozepsal pro jednotlivé nástroje a hlasy.

Jelikož nebylo v silách místních muzikantů obsadit dva původní instrumenty, byly hony nahrazeny pozouny, C trumpety - B trumpetami a kontrabas tubou. Tomáš Landsmann s takto pozměněným orchestrem a dvěma zpěváky (alt a tenor) ve 4 zkouškách všechny koledy - jako dirigent - během adventu nacvičil. Koncert Geislerových Kokorských koled byl původně naplánován na odpoledne 26. prosince. Nakonec se vyšlo vstříc varhaníku Josefovi Drábekovi a koledy provázely „na Štěpána“ celou dopolední a sváteční mši svatou. Celý ansámbl včetně zpěváků se personálně rekrutoval jak z Kokor, tak z blízkého i vzdáleného okolí. (3 muzikanti a 2 zpěváci přijeli pokaždé ze vzdálenosti 85 km.) Kromě Tomáše Landsmanna, který provedení dirigoval, byli ostatní amatérskými hudebníky.

Orchestr měl toto složení a obsazení: 1. flétna - Anežka Jurečková, Kokory (žákyně ZUŠ Přerov), 2. flétna - Lenka Obzinová, Brodek (žákyně ZUŠ Přerov) 2. flétna - Karolína Jurečková, Žatčany u Brna (studentka gymnasia), 1. klarinet - Tereza Maierová, Kokory (žákyně ZUŠ Přerov), 2. klarinet - Eliška Jurečková, Kokory (žákyně ZUŠ Přerov), 1. pozoun - Josef Bareš, Luková (student VŠ), 2. pozoun - Michal Strejček, Majetín (studující konzervatoře), 1. trumpeta - Ing. Dominik Jurečka, Kokory (soukr. zemědělec), 2. Trumpeta - Terezie Zlámalová, Kokory (žákyně ZUŠ Přerov), tuba - Ing. Marian Jurečka, Rokytnice (poslanec PSP ČR), 1. housle - Ing. Lukáš Jurečka, Žatčany u Brna, (ředitel družstva), 1. housle - Zdislava Jurečková, Žatčany u Brna, (studentka lycea), 2. housle - Irena Svozilová, Hradčany okr. Přerov (učitelka ZŠ), varhany - Josef Drábek, Nelešovice (soukr. zemědělec). Na mikrofon zpívali manželé Ing. Václav Štěrba - tenor a Marie Štěrbová roz. Jurečková - alt, (Uhřetice okr. Hodonín). Přítomní účastníci mše svaté se zapojili do zpěvu obvyklým způsobem - jak bývá o vánočních bohoslužbách v našem kostele zvykem.

Byly zahrány a zazpívány všechny koledy ze sbírky Geislerových Vánočních písní a to tak, že z každé písně zazněly vždy první dvě sloky. Nutno podotknout, že od Geislerových dob se posunula průměrná výška hlasu u žen směrem dolů (a u mužů směrem nahoru). Dnes je pro většinu žen problémem zazpívat čistě e´´, natož g´´, které se v původních notách těchto koled vyskytuje a které naše praprababičky před 160 lety lehce zvládly.

Je chválné, že tento nápad v naší farnosti vznikl a obdivuhodné, že se jej podařilo přes všechny problémy a nedostatky uskutečnit. Bylo by dobré po tomto prvním pokusu, realizovat druhý (vylepšený o poučení z toho prvního) a pořídit z něj kvalitní zvukovou nahrávku.

Růžena Jurečková



Dirigent, varhaník a ostatní v průměru velmi mladí muzikanti po mši a provedení Kokorských koled se sešli u obnoveného pomníku skladatele, nadučitele Geislera, kterého by entuziasmus, um a obětavost hudebníků a zpěváků, jistě velmi potěšily. Další velmi dobrý nápad, až dokumentárního významu.

Foto rodinný archiv D. J.

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT

Opět i v roce 2019 pořádala v neděli 6. ledna Obec Kokory spolu s Římskokatolickou farností Kokory tradiční novoroční Tříkrálový koncert.

Vystupovalo hudební těleso Vocantes Czech Choir, pod uměleckým vedením pana Michala Sabadáše a pana Stanislava Smočka. Učinkující

předvedli různé žánry hudebních skladeb jednohlasně, dvouhlasně i vícehlasně. Zazněly známé i méně známé skladby světových skladatelů renesance, baroka, klasicismu, a také úpravy z oblasti populární hudby. Vokální skupina Vocantes je zaměřena na technicky náročnější skladby, až v šestihlasých aranžmá. Tento pěvecký sbor také hojně čerpá z kořenů lidové hudby. Letos jsem zabezpečovala "technické zázemí" a poslouchala hudební vystoupení ze zákristie.

Zcela zaplněný kostel odměnil na závěr účinkující bouřlivým potleskem, proto ještě zazněly hudební přídavky.

Tentokrát nebyl sbor ochromen vysokou nemocností jako loni a jak vidíte na fotografii bylo "dětí jako smetí". Líbilo se mi, že chlapci zdárně sekundovali svými pěveckými výkony děvčatům, která jsou v souboru v převaze.

Návštěvníci koncertu odcházeli spokojeni. Poděkování rovněž patří duchovnímu správci kokorské farnosti, který umožnil pořádání koncertu v prostorách našeho vánočně vyzdobeného kostela Nanebevzetí Panny Marie.

Irena Lichnovská



Zahájení kulturního nového roku se souborem VOCATES se stalo v Kokorách už pěknou tradicí.

Foto od I. L.

NOVOROČNÍ PŘÍPITEK POSEZENÍ S DŮCHODCI

Třetí lednovou neděli se v Hospodě U Souseda tradičně v hojném počtu setkali kokorští důchodci. Po přivítání a úvodním slovu paní starostky si všichni přítomní připili na zdraví a oteře kulturního programu převzaly děti ze základní školy. Jejich pásmo s názvem Titanic bylo naplněno básničkami, písničkami a hudebními vystoupeními. Poté se hudební produkce ujal oblíbený Jožka Čechák z Majetína a hrál a zpíval jak k tanci, tak k poslechu. Mnohdy se svým zpěvem přidali i místní zpěváci a celé setkání se neslo ve velmi přátelském duchu.

J. H.



Tradiční pohoda a dobré vykročení do nového roku 2019.

Foto Kš

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 1. února 2019 se konalo na v zasedací místnosti Obecního úřadu Kokory tradiční vítání dětí. Nových pět občánek bylo místních, tedy Kokoráci, vlastně Kokoračky; samá děvčátka a všechna se narodila v měsíci říjnu. Šestá holčička byla z „ciziny“, ze sousedních Nelešovic.

Z důvodu chřipkového onemocnění panovala obava, že účinkujících z mateřské školy pro tradiční uvítací program bude málo, nakonec však paní učitelka sehnala potřebný počet dětí, které jako vždy nezklamaly. Rodiče obdrželi k narození dítěte finanční obnos a pro dítě hračku.

Paní starostka Ing. Jana Habáňová měla při vítání svoji "premiéru", která dopadla na výbornou. Na závěr se rodiče podepsali do pamětní knihy a pan fotograf pořídil na památku fotografie nejen dětí, ale i ostatních rodinných příslušníků. Další vítání dětí by mělo proběhnout na začátku dubna.

I. L.



Vítejte děvčátka. Rádi budeme vítat i vícekrát do roka.

Prof. foto

KANALIZACE A ČOV KOKORY

PROJEKT PODPOROVANÝ Z PROSTŘEDKŮ EU (FS) V RÁMCI OPERAČNÍHO PROGRAMU ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (OPŽP) Projekt č.: CZ.05.1.30/0.0/0.0/15_021/0001042

Stavba kanalizace byla po vánočních svátcích postupně obnovena, posléze trochu zbrzděna v polovině měsíce ledna mrazy, koncem ledna pak zase napadaným sněhem.

Nyní byly již stavební práce obnoveny, s výjimkou prací na hlavní komunikaci směrem na Přerov.

Jak jsme již informovali, vyskytly se nám v trase budované kanalizace dvě kanalizace starší, a tak po sondování a zjišťování jejich skutečného průběhu rozhodl projektant o přemístění trasy kanalizace do druhé poloviny komunikace. Tato změna ještě musí být odsouhlasena ŘSD, správcem komunikace, nutné dorešit napojení přilehlých nemovitostí a práce mohou být v této lokalitě začátkem dubna obnoveny.

Technicky jsou vyřešeny i souběhy se stávajícími sítěmi na stoce A a B, kde s ohledem na vytyčené IS a blízkost potoka je dohodnuto provádění problematických úseků protlakem.



Jen jinovatka prozrazuje, že jde o mrazivý den bez sněhu. Takový byl pro hloubení stoky na Kazňov (koncem ledna) vcelku příznivý.

Foto Kš

Poněvadž v krátké době budou dokončeny práce na stokách, a budou postupně prováděny veřejné části kanalizačních přípojek, bude nutná i nadále součinnost majitelů nemovitostí, aby s pracovníky stavby o umístění šachty odbočky u jejich nemovitosti jednali, aby následně po kolaudaci stavby měli napojení své vnitřní kanalizace na tuto šachtu co nejjednodušší.

Stavba ČOV – je provedeno zastřešení budovy, byla zahájena montáž technologií ČOV.

29.1.2019 TDI Němečková Svatava

ZE ZŠ A MŠ KOKORY

V posledních číslech KN jakoby trochu převládala základní škola. Začneme tedy tentokrát „mateřinkou“ a samozřejmě s fotografiemi a dokonce s návratem do roku 2018.

Koncem října jsme si ve školce udělali dýňový den. Děti od rána vykreslovaly a nalepovaly dýňová strašidýlka. Odpoledne se těšily na rodiče, aby si společně vydlabali a vyřezali podzimní dýňové lampičky.

Ještě v předvánočním čase jsme se v mateřské škole sešli společně s rodiči i prarodiči u vánočního stromčku. Děti formou besídky předvedly, co všechno už umí. Přednášely, tancovaly, zpívaly vánoční písničky i koledy.

Na závěr si společně s rodiči vyrobily ozdobičku, v podobě hvězdičky na vánoční stromček.



Něco výřiznou rodiče, ale to hlavní „Já sám“.

Foto MŠ



Předvánoční besídka v MŠ

Fota MŠ



Ale pozor, skok, a už jsme v roce 2019 a máme karneval.

Už na začátku nového roku proběhl 14. 1. 2019 v naší mateřské škole KARNEVAL.

Přestože bylo období chřipek, objevila se spousta veselých masek – víly, berušky, princezny, indiánka, kovboj, ninjové a další nápadité masky.

Děti si společně zatancovaly, zasoutěžily a proběhla i promenáda masek. Na závěr byly odměněny sladkostí a získaly karnevalový diplom.

Pro KN od učitelky MŠ

Teď už se přestěhujeme do hlavní budovy ZŠ a připomeneme si co „prováděli“ žáci od 1. až do 9. třídy na konci loňského a na začátku letošního roku.

PREVENCE RIZIKOVÉHO CHOVÁNÍ NA ZŠ

Městská policie Přerov připravila pro naše žáky interaktivní program na 27. listopad. Devátáci besedovali o trestní odpovědnosti mládeže, šestáci si zopakovali bezpečnost a chování v silničním provozu.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Tak jako každý rok, tak i letos (prosinec 2018) se devátáci převlékli do kostýmů Mikulášské družiny. Rozdávali dárečky, trochu postrašili i pobavili. Děti z mateřské školy a každá třída základní školy si připravily pro Mikuláše básničku či písničku. Nezbedníky si odnesli čerti. Všem se to moc líbilo.



Bylo ovšem nutno rozhodnout, zda je na kokorské škole více andělů, nebo více čertů. Zdá se, že je to tak 50 na padesát. Nebudeme to počítat, ale čertů je přece o pár víc.



Že by mezi kluky nebyl ani jeden anděl? Asi bylo pořízení andělského roucha náročnější. Čertovi někdy stačí jen rohy a nemusí ani svítit. Fota archiv ZŠ

VÝLETY DO MIKROSVĚTA

Studenti UP Olomouc (ze spolku studentů z Univerzity Palackého UP Crowd) přijeli v úterý 11. 12. 2018 v rámci projektu **Výlety do mikrosvěta** poučit i pobavit žáky druhé, třetí a čtvrté třídy.

Hodina začala krátkou přednáškou o tom, co děti čeká (trocha teorie). Pod vedením studentů se děti seznámily s různými druhy mikroskopů, pozorovaly vzorky rostlin, hmyzu i vlastní vzorky (např. vlas). Děti byly nadšené z nových objevů i z celého průběhu zábavné hodiny.



Pod mikroskopem je všechno jiné.

Foto archiv školy

VÁNOČNÍ JARMARK A VÁNOČNÍ DÍLNIČKY

Ve čtvrtek 13. 12. odpoledne se již tradičně začala škola zaplňovat rodiči, prarodiči, bývalými žáky, kokorskými občany. Pedagogové I. stupně připravili vánoční dílničky, kde si děti mohly vyrobit vánoční dekorace. Ze školní kuchyňky se linula vůně perníčků. V mezipatře školní budovy zněly vánoční písně a koledy v podání našich žáků pod vedením p. uč. Svozilové. Letos obohatil vystoupení o hru na bicí Matyáš Skrovný z 5. třídy. Žáci II. stupně prodávali na vánočním jarmarku své nádherné výrobky. Se zájmem si také návštěvníci listovali ve vystavených knihách akcí školy. Děkujeme všem rodičům, kteří sbírají starý papír, čímž přispívají např. na nákup materiálu k vánočnímu tvoření.



Mezipatro se proměnilo v hudební paviilon.



Rodiče zajistili materiál pro vánoční tvoření.

Foto archiv ZŠ

DEN SLABIKÁŘE

V 1. třídě jsme dočetli Živou abecedu a nastal čas dostat Slabikář. Paní učitelka připravila pro rodiče a jejich prvňáčky malou slavnost. Děti předvedly různé činnosti z hodin čtení, aby rodiče mohli sami porovnat, jak děti v kolektivu pracují. Paní učitelka na závěr všechny děti pochválila, odměnila je šerpou a po zazpívání písně „Dostat Slabikář“ jim předala

Slabikáře s věnováním „Ať tě čtení baví!“. Na chodbě ještě mohli rodiče zhlédnout výstavku starých Slabikářů – mnozí zavzpomínali.

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK ŽÁKŮ ZŠ KOKORY

Tak jako všichni milovníci zimních sportů, vyrazili jsme i my na pětidenní lyžařský výcvik, tentokrát do skiareálu Říčky v Orlických horách. Letos děti projevíly abnormálně velký zájem, celkem se výcviku zúčastnilo 53 žáků od 1. do 9. ročníku a 5 dospělých. Ubytování jsme byli v horské chatě Skiklub, kde se o nás vzorně starali a odkud jsme se každý den dopravovali skibusem na sjezdovku. Zima byla letos opravdu pořádná, sněhu víc než dost a všichni jsme si lyžování dosyta užili a o něco víc jsme zase vypilovali své lyžařské dovednosti. I ti, kteří stáli na lyžích poprvé, dokázali na konci kurzu sjet celou sjezdovku. Protože nás letos bylo opravdu hodně, velmi si ceníme pomoci dvou tatínků, pana Tomáše Jemelky a pana Rostislava Kováře, kteří nám pomohli s odvozem zavazadel tam i zpět. Za to jim patří velký dík.

Text a foto ZŠ a MŠ Kokory



Orlické hory, spousta sněhu a lyžaři ze ZŠ a MŠ Kokory.

BOBOVÁNÍ V TĚLESNÉ VÝCHOVĚ

Žáci 1. stupně velmi rádi v zimním období vymění tělocvičnu za pobyt v přírodě spojený s bobováním. Navíc když k tomu svítí sluníčko, je to dvojnásobný zážitek. Jestli někdo váhá, co to má společného s tělesnou výchovou, tak napovíme. Vydat se na kopec (zimní turistika), jízda na bobech (adrenalin + nácvik správné techniky jízdy), pohyb ve sněhu (je náročnější než v jiném ročním období), udělat stoj na hlavě ve sněhu (taky žádná sranda) a už jen obléct se do zimní přírody a všechny děti zkontrolovat (zážitek hlavně pro paní učitelky). Bobujeme na Bramboře, u myslivecké chaty nebo u česačky. K myslivecké chatě to máme 1,5 km. Tam si to oblíbili čtvrtáci. Snad se nám letos vydaří i bruslení na rybníku! Šťastný návrat sánkařů a „bobistů“ najdete na titulní straně KN.



Tak se, prosím, podívejte, co už všechno za půl roku umíme a že si jedničky zasloužíme.

Foto archiv ZŠ

SLAVNOST VYSVĚDČENÍ

Prvníáci si každoročně vychutnávají své první vysvědčení společně za účasti svých rodičů. Přivítali je básničkou Abeceda. Potom rodičům pomocí různých aktivit předvedli, co se za půl roku naučili. Na řadu přišlo rozdávání pochval, předávání medailí a závěrem rozdávání prvního vysvědčení. Letos si všichni prvníáci odnesli domů samé jedničky, protože jsou moc šikovní. Ústní pochvalu od třídní učitelky si vysloužili i rodiče za aktivní přístup ke školním povinnostem svých prvníáčků.

Pro Kokorské noviny materiály shromáždila a utřídila paní ředitelka Marie Kondlerová. Další aktivity ZŠ a MŠ Kokory v dubnových KN.

CESTOPIS KOKORSKÝCH NOVIN

Díky vstřícnosti a ochotě naší cestovatelky, dopisovatelky a kokorské rodačky Zuzany Habáňové, mohou naši čtenáři v pohodlí svých domovů cestovat s Kokorskými novinami v rukou po celém světě. Těsně před odjezdem na další exotickou destinaci nám Zuzanka poslala další díl svého vyprávění. Venku mrzne, ale my se i tentokrát společně vypravíme do teplých krajín, i když ne tak daleko, jako minule. Udělejte si pohodlí a prosím, pozorně čtěte a sledujte obrazový doprovod, ze kterého jsme ovšem, bohužel, vybrali jen zlomek.

POUŠTNÍMI VĚTRY ZAVÁTÉ JORDÁNSKO - I. ČÁST

Časem a pískem zaváté zapomenuté skalní město Petra, jedna z nejkrásnějších pouští světa, křišťálové vody plné korálových atolů nebo nevině modrá hladina Mrtvého moře, která vás může i zabít. To vše vám nabízí Jordánsko, země biblických příběhů, které jsem navštívila v březnu 2018 spolu se třemi dalšími spolucestovatelky.

Jordánské hašimovské království je monarchií v čele s populárním králem Abdullahem II. Na rozloze 89 206 km² žije 10 mil. obyvatel, a to nejen Arabů, ale i Arménů a křesťanů. Hlavním městem je Ammán, platí se jordánským dinárem, a protože je toto pouštní království populární mezi turisty, domluvíte se zde bez problémů anglicky. (Pozn. redakce: rozlohou a počtem obyvatel je Jordánské království velmi blízké České republice)

První zastávkou je pohodové město Madaba na severu země. Město se silnou křesťanskou menšinou turisté navštěvují jen krátce, a to především kvůli slavné Madabské mapě. Podlahová mozaika z 6. stol., zachycující Svatou zemi a Jeruzalém, se nachází v kostele Sv. Jiří, přímo naproti našeho hotelu. Bílé domy mi trochu připomínají městečka v jižním Španělsku, hustý provoz mi ale jasně dává najevo, že jsem na Blízkém východě. Spletité uličky jsou plné obchůdků se vším možným. Oproti jiným částem země jsou ceny poloviční, první den si všichni nakupujeme spoustu dárků. V okolí města je několik zajímavých míst, kam vyrážíme na výlet taxíkem.



Výhled z historické hory Nebo

Foto archiv Z. H.

Posvátná hora Nebo se nachází jen pár kilometrů severně od Madaby. Právě sem přivedl Mojžíš svůj lid při útěku z Egypta, poprvé odtud spatřil Izrael, Zemi zaslíbenou a po své smrti byl zde dle tradice pohřben. Na vrcholku stojí kostelík s historickými mozaikami a velký železný kříž s hadem. Výhled na Palestinu, modrou hladinu Mrtvého moře a Velkou příkopovou proláčku s řekou Jordán je naprosto ohromující. Azurová obloha silně podtrhuje atmosféru tohoto biblického místa.

Dalším cílem je Mrtvé moře. Nachází se mezi Izraelem a Jordánskem a je nejnižší položeným jezerem světa. Přesně 420 metrů pod hladinou světových oceánů. Mrtvé proto, že patří mezi nejslanější vodní plochy, drsné prostředí nepřeje rostlinám ani živočichům. Jeho slanost je 33,7 %, voda je skoro 10x slanější než v oceánech. Díky svým blahodárným účinkům při léčbě alergií, ekzémů a kožních nemocí se těší značné oblibě mezi turisty. V obou státech je pobřeží poseto hotelovými komplexy s veškerým servisem, vstupné však není levné.



Mimořádně slané, husté a léčivé Mrtvé moře.

Foto Z.H.

My ale jedeme na veřejnou pláž, kde se místní lidé schází v pátek, tedy v muslimskou neděli. „Pláž“ vypadá velmi zajímavě. Strmý svah je zasypán lavinou ostrých kamenů, mezi nimi plastové odpadky a nedopalky od cigaret. Vodu lemuje pruh tmavého bahna. Jsme tu úplně sami. Pomalu vstupuji do husté vody, jinak to totiž nejde. Za chvíli se spokojeně pohupuji na hladině jako na lehátku. Díky husté vodě nemáte šanci se potopit. Dokonce si můžu položená na hladině číst noviny. Nic podobného jsem v životě nezažila. Když vylezu z vody, celé tělo si oplácám tmavým bahnem. Siřičitá hmota obsahuje hodně stopových prvků a vyrábí se z ní léčivá kosmetika. Když se po uschnutí z těla odstraní, pokožka je dětsky hladká.

Na závěr si ještě pořádně loknu přesolené vody. Chutná hořce, mozek totiž nedokáže rozeznat tak silně slanou chuť. Pokud však člověk vypije větší množství, může ho to i zabít. Zcela se naruší vnitřní prostředí v těle. Je potřeba si také dávat pozor na oči a nechodit do vody zranění a s oděrkami, budou vás strašně pálit.

Návštěvu Mrtvého moře všem vřele doporučuji, a to co nejdříve. Velmi rychle totiž vysychá.

Místními minibusy přejíždíme na sever do města Džeraš. Zelené kopce a krajina plná olivovníků je zcela odlišná od vyprahlého jihu. K syrským hranicím je to pouhých 50 km. Jde ale o oblast ovládanou Assadem, zde se nevalčí.



Město tisíce sloupů – Jordánské Pompeje.

Džeraš je starověké město, dříve známé jako Gerasa, založené na počátku tisíciletí. Říká se mu Jordánské Pompeje nebo také Město tisíců sloupů. Historická část je slavná svými zříceninami řecko-římských památek. V dobách největší slávy se zde obchodovalo s kadidlem a kořením z Arabského poloostrova. Dnes je město po slavné Petře druhou nejnavštěvovanější památkou Jordánska.

Ohromnou vstupní branou vstupujeme do starověkého města. Hlavní třída Cargo, kdysi kypící životem, lemuje nádherné sloupové řady. Všude okolo na mě dýchá historie. A taky spousta mladíků. Místní průvodci, kteří za své služby požadují v tomto křesťanském městě nekřesťanské peníze. „Hele hoši, nejsem bohatá Američanka, ale chudá Češka.“ Ještě mi zkouší nabídnout odborný doprovod na konec promenády. Sto metrů za 300 Kč. Dnes nemají šťastný den. Kamenitou cestou dojdeme k malému severnímu amfiteátru, pak přes kopec a jsem u velkého jižního divadla. Zde se na mě okamžitě vrhá skupinka beduinů. Posadí mě mezi sebe do stínu, pohostí přeslazeným čajem a pak vyvedou do nejvyšších pater amfiteátru. Mám odtud krásný výhled na právě se konající hudební představení.



Antické anfiteatry patří k vyhledávaným památkám.

Foto Z. H.

Ze severu se přesouváme pohodlným autobusem na samý jih země, do Aqaby. Aqaba je nejjižnější cíp Jordánska a jediný přístav v zemi se nachází na březích průzračného Rudého moře. V Aqabském zálivu se jeho vody stýkají s pevninou čtyř států: Jordánska, Izraele, Egypta a Saúdské Arábie. Jordánsko nemělo přístup k moři až do roku 1965, kdy výměnou za kus pouště získalo 12 km pobřeží od Saúdské Arábie. Mimo léta s teplotami přes 40 °C zde panuje čilý turistický ruch. Luxusní hotely, čisté moře s korálovými atoly a ceny příznivější než v sousedním izraelském Eilatě lákají stále více návštěvníků.

Ubytování máme domluveno u mladého Jordánce Ismaila, který zde turistům pronajímá levné pokoje. Překvapivě dobře mluví rusky. Několik let totiž let studoval v Kyjevě. Napadlo by vás to? Jordánec na Ukrajině?



Jediný dotyk pouštního Jordánska s mořem. Veřejná pláž Aqaba. Foto Z. H.

V Aqabě si můžeme vybrat mezi soukromou pláží pro turisty a veřejnou pro místní. Jdeme na veřejnou. Aqaba je poměrně konzervativní město. I když mám dlouhou sukni, v tričku s krátkým rukávem a bez šátku jsem mezi ženami zahalenými od hlavy k patě jako pěst na oko. Stejně oblečené se i koupou. Neplavou, v jejich oblečení to ani není možné, ve vodě se jen plácají nebo nadnáší na gumových kruzích. Ty šikovnější zajedou do moře i s kočárkem, voda sahá až po korbu s dítětem. Rodinky sedí na dekách, mezi nimi zakotvené čluny, na kterých si sem tam vyjedou na projížďku. Přiznám se, že veřejná pláž a nekontaktní lidé mě nebaví. Pokud bych sem ještě někdy zavítala, šla bych na placenou soukromou pláž do některého z resortů. Bude krásně čistá, můžu se tu koupat v bikinách a vyrazit na turistické lodi šnorchlovat mezi nádhernými korály. Tohle, ani orientální atmosféru, na veřejné pláži turista nezažije.



A to už vás zveme spolu se Zuzankou na duben - od moře do Arabské pouště, do překrásné rezervace Wadi Rum – Měsíční údolí, do turistického kempu pod skalami.



K pozvání se připojuje i beduín Mahmúd, který nás bude v dubnu provázet pouští, bude vařit a přivede nás až do slavné Petry. Foto archiv Z.H.

Čtenáři, kteří by chtěli s námi cestovat dál, si určitě nenechají ujít pokračování „Cesty po Jordánsku“ v dubnovém čísle KN.

KOKORSKÉ POČASÍ

Počasí v naší obci a jejím okolí jsme naposled zaznamenali na začátku prosince, kdy jsme si naléhavě kladli otázku, jaké budou vánoce – na blátě, nebo snad bílé? Dnes už to víme – bylo to bláto a sem tam nějaký ten přímrazek a sněhový poprašek, který rychle zmizel. Celodenní mraz (spíše mrazík či mraziček) byl výjimkou, teploty se pohybovaly ve dne i v noci kolem nuly, ve dne občas vystoupaly až k 5 °C. Srážek bylo málo, jen tak poprchávalo či mlžilo. Za celý prosinec spadlo (zejména na začátku a konci měsíce) celkem něco přes 20 mm srážek. V prosinci

bylo i několik pěkných dnů. Jedním z nich byl i Silvestr, který jsme (co do počasí) pro naše čtenáře zaznamenali i obrazem. Poslední den roku 2018 bylo přes den slunečno, teploty ráno kolem 4°C, odpoledne na čidle redakce +14°C. Skoro jarní počasí jsme zachytili na fotografii. Večer a v průběhu noci se samozřejmě ochladilo, teploty klesly až k nule.

Media připomínala rekordní ochlazení před 40 lety - ze Silvestra na Nový rok. Tehdy bylo odpoledne +12°C a na Nový rok ráno mínus 20°C. Tehdy jsem toto brutální ochlazení osobně zaznamenal z pohledu staré tradice - na dvůr jsem si přichystal mokré ručník k omývání manželky a dcery po půlnoci (aby byl ručník dostatečně studený). Použít jsem ho ovšem nemohl. Při náhlém poklesu teplot totiž mokré textil přimrzl na dvoře k ocelové konstrukci tak dokonale, že za žádnou cenu nešel odtrhnout. Dramatičtější byla ovšem tehdy situace pro skupinu návštěvníků silvestrovské taneční zábavy v Rokytnici. Vypravili se tam z Kokor pěšky a „nalehko“, některé dámy dokonce v lodičkách. Že při cestě zpět (nad ránem) jim hrozily omrzliny, či „nedejbože“ totální umrznutí, to si přespolní novoroční cestovatelé uvědomili až s odstupem času.

Na toto drama se šťastným koncem i po letech vzpomíná tehdejší tancechtivá třicátnice Dr. Lő. Letos se ovšem nic podobného nekonalo a tak jsme do nového roku 2019 přešli „pokojně“ s pestrou paletou barev a za ohlušujícího rachotu přečetných ohňostrojů.

První lednový den byl vcelku teplý a oblačný, ale už 2. ledna se začalo ochlazovat a následující ráno a noc už byly mrazivé, zhruba mínus 5°C, dopoledne začalo sněžit a tenká bílá peřinka začala být souvislá. Dešťové přeháňky, které nástup nového roku doprovázely, vydaly dohromady asi 6mm srážek. 4. a 5. ledna pak přišla sněhová nadílka, na místní poměry vydatná, napadlo 10-15 cm sněhu, ten ovšem postupně mizel, ale ne úplně. Byla to taková milosrdná forma „Tříkrálové zimy“ s teplotami oscilujícími kolem nuly, ovšem i s celodenním mrazem (v noci až do mínus 8°C). Silnice byly brzy holé a mokré, snůh na polích vydržel a občas připadl. To byla 1. polovina ledna, ve které jsme zaznamenali celkem 30 mm srážek. V obci (stejněho jména, jako má ta naše) Kokory v Ruské federaci se v počátku tohoto období pohybovaly teploty podle „Windy“ v mrazivých hodnotách – 10 až – 20°C, v běloruských Kokorách od -6 do -12°C.

Druhá polovina ledna začala slunečnými pěknými dny. Opět se s trochou nadsázky dalo říci: „předjarní“. Ale pozor, už 19. 1. se řádně ohlásila tzv. „fabianošebastiánská zima“, ranní teploty poklesly k zatímtnímu rekordu na mínus 9°C. Pozor, v dalších dnech až – 11°C a přes den mírný mráz. V poslední lednové dny, po denních teplotách +4°C, začalo 28. 1. (při teplotě těsně nad nulou a tlaku 990 milibarů) poměrně vytrvale sněžit, až 8 cm, další noc už byla opět mrazivá (-10°C). Jen nevíme, zda tyto mrazivé teploty už nepatřily k další zimě se starobylým označením „Hromničná“. Předpověď pro začátek února tomu ovšem nenasevďčuje. Ale po skrývankovi ani vidu, ani slechu. Druhá polovina ledna byla poměrně suchá, zhruba 4 mm srážek až ke konci, tedy za leden 34 mm. Řeči o Hromničné zimě se ukázaly až příliš poplatné tradici.

Na samém začátku února snůh, který dosud na polích ležel, zmizel během jediného dne a noci (v noci +6°C, ve dne +8°C). Ale pozor, už v noci ze 3. na 4. února zasypala i Kokory další nadílka těžkého mokrého sněhu a před polednem začalo sněžit znovu při teplotě +2°C. Přepočtené srážky první únorové dekády se dají zapsat hodnotou zhruba 30 mm. spíše o něco více. Nejen denní, ale i některé noční teploty se už po desátém únoru drží nad nulou. V době, kdy tuto rubriku uzavíráme, pěkně svítí, sice ještě zimní, ale přece už stále silnější sluníčko a na internetu se už objevují články o předjaří a o jaru. Snůh mizí i s polí a zahrad. V dubnu se i s kokorským počasím sledovaným od poloviny února sejdeme nad stránkami našich novin. Nezapomeňte. KŠ

SOKOLSKÝ PLES PLESOVÁ SEZÓNA KOKORY 2019

Plesovou sezónu 2019 zahájil 12. ledna sokolský ples. Již po třetí byl připraven jako maškarní. Vzhledem k silné konkurenci v okolí a snad i pro menší propagaci byla návštěvnost poměrně slabá. Masky byly nakonec v převaze, ale atmosféra byla přátelská a pohodová.

Zcela jiná byla situace hned druhý den v neděli. Sál sokolovny zcela naplnili účastníci „Dětského karnevalu“, tj. děti s doprovodem rodičů

a prarodičů v celkovém počtu více než 250 účastníků. Program zahájily mažoretky z Brodku, poté následoval profesionálně připravený program, při kterém se děti dobře bavily a následoval už tradiční volný a nevázaný dětský rej s úspěšným losováním podle hesla „skoro každý vyhrává“. Dětský karneval se tak zařadil mezi nejúspěšnější kulturně zábavní akce pro děti z Kokor a širokého okolí.



Na dětském karnevalu určitě vyhrajeme některou z četných a pěkných cen.

Foto O. S. převzato

DRUHÝ KOKORSKÝ MOTOPLES

Dne 19.1.2019 proběhl v Kokorské sokolovně druhý motoples pod patronací spolku Kokorští sousedé. Již první ročník potvrdil dobrou volbu formátu kulturní události – **netradiční ples s rockovou kapelou a neformálním oblečením**. Návštěvnost v loňském i letošním roce potvrzuje atraktivnost takové akce v sezóně klasických plesů s jiným formátem jak v oblasti garderoby tak hudební produkce. Spektrum účastníků motoplesu pokrývali přátelé a kamarádi od vzdálených slovenských Malacek až po Máchovo jezero. Název motoples evokuje participaci pouze „drsných“ motorkářů v kožených bundách. V sále však bylo možné spatřit pestré variace oblečení od tradičních plesových rób po outfit typu gangu Harley-Davidson. Návštěvníci byli saturování kvalitní a širokou nabídkou teplé i studené kuchyně, přerovského piva, destiláty a výběrem kvalitních jihomoravských vín z Vinařství Plaček. Hudební produkci načala přerovská formace Spocená uklízečka a postarala se o rozehrání plesajících v sále. Kulturní vložku a překvapení večera zajistili kokorští farníci s vystoupením ve stylu muzikálu Pomáda a postarali se o jeden z vrcholů večera. Hlavní hvězdou plesu byla slovenská kapela Requiem. Zazněly písně od KISS, AC/DC, Iron Maiden, Status Quo, Europe, Metalica, Accept, Aerosmith, Ozzy Osbourne a další. Tanečníci a posluchači si užili velice kvalitní hudební produkci hard rocku 80-tých a 90-tých let. Organizátoři a doufejme i plesáři se již těší na následující 3. ročník Kokorského Motoplesu v roce 2020. duff



Zdařilé barevné nasvícení reje motorkářů.

Foto archiv spolku.

POZOR: Kokorský fašank připravujeme už na začátek března.

DESÁTÝ FARNÍ PLES v KOKORÁCH

První desítka je za námi. Je to neuvěřitelné, jak ten čas letí. Nedávno jsme začali a letos jsme pořádali již 10. Farní ples. Co odlišuje Farní ples od ostatních plesů pořádaných v Kokorách a širokém okolí? Mnozí by si řekli, že je to název nebo že je ples jen pro ty, co chodí do kostela. Ne, to v čem je jiný, je kapela. Máme klasickou dechovou hudbu, která dokáže hrát celý večer a to nejen klasickou dechovku, ale i modernu. Je to Moravská Veselka z nedalekých Sušic. Na Farní ples do Kokor jezdí příznivci této kapely i od Bystřice pod Hostýnem. A kdo z návštěvníků plesu přijel z největší dálky? Až z Jílového u Prahy k nám přijel manželský pár, kterému se na plesu tak zalíbilo, že odcházel jako jeden z posledních účastníků. V průběhu večera vystoupil s ukázkami taneční pár z Taneční školy Coufalovi. Před losováním tomboly, která čítala více jak sto cen, patřil taneční parket „Správné partě“, která si tentokrát připravila taneční vystoupení ve stylu westernu.



„Správná parta“ kokorských farníků excelovala už na Motoplese, ale toto bylo její hlavní vystoupení na „domovské půdě“ plesu farního.

Foto archiv D. J.

Nejen čtenáře Kokorských novin tímto s předstihem zveme na příští Farní ples, který bude 25. ledna 2020 v sokolovně v Kokorách.

Za pořadatele Dominik Jurečka

NA 9. MYSLIVECKÝ PLES PŘIJELI AŽ ZE SLANÉHO

Vyhlášený kokorský myslivecký ples se konal opět první sobotu v únoru v místní sokolovně od 19.00 hodin. Od pátečního rána se chystala výzdoba, aby vše vonělo lesem a aby bylo vše hezky vyzdobené. Na tom si myslivci dávají vždy záležet. Vychytávají se všechny chybičky a každý rok se snažíme ples zdokonalovat. Kromě každoroční výzdoby trofeji srnčího, dančího, jeleního a zbraní divočáka přibyla na pódiu liška Bystrouška, která celý ples hlídala. Návštěvníci plesu se u této lišky, která vypadala jako živá, fotili a dělali si snímky na památku. Opět byla velmi bohatá tombola, ve které jsou každým rokem velmi hodnotné ceny jako dámské kolo s přehazovačkou a kompletním vybavením, televize LED, motorová pila, benzínová sekačka, divočák a srnčí kus v dece, srnčí kýty i kytý z divočáka, zájezdy k moři, zájezd do termálních lázní, poznávací zájezd, nádherné dorty s mysliveckým motivem, dárkové koše od obecního úřadu a nejmenované firmy, zdarma večere pro celé rodiny ve vyhlášené přerovské restauraci, balíček z lékárny, mošty, výrobky ZD Kokory a dalších celkem 100 bohatých cen. Velké množství cen si odváželi lidé i do dalekých domovů a jednu z velkých cen si odvezli mladí lidé i do Slaného. Nové krásné kolo za cca 6.500,- Kč vyhrála mladá paní z Přerova a říkala, že od jara bude jezdit za přítelem už ne autem, ale na tomto novém kole a to až do Kroměříže.

Opět nám pomáhal vařit nový mladý kuchař a spolu s našim myslivcem kuchařem L. Dohnalem a jeho pomocníky navařili celkem 5 druhů jídel. Nejvíce byl zájem o „XL“ řízky z divočáka, divočáka na smetaně, zvěřinové medailonky, srnčí ražniči a gulášek. Kromě těchto jídel si mohli návštěvníci plesu koupit 15 druhů zákusků a opět na 7 stovek mysliveckých koláčků, které se opět za 3,5 hodiny všechny vyprodaly.



Myslivecké celebrity kokorského sdružení Hradisko. Nejstarším členem je Antonín Brada, ve směru doleva následují Otakar Šiška, Miroslav Coufal a Michal Beneš. Hodnotí stručně – ples se vydařil. Foto archiv MS Kokory

V průběhu večera několikrát vystoupilo mladé taneční duo z Pardubic, které předvedlo ukázkou standardních a latinskoamerických tanců, za což tanečníci sklidili velký potlesk. Po skončení ukázek bylo návštěvníkům plesu nabídnuto, že si mohou zatancovat s těmito profiky, a tak se i stalo. O hudební produkci se postarala skupina Elixír z Přerova, která po celý večer hrála populární hity pro starší, ale i mladé. Na konci série písniček byli odměněni někteří tancující hodnotnou cenou. Z Přerova-Kozlovic přijeli i mladí manželé, kteří spolu velice krásně tancovali, a proto s nimi bylo domluveno, že na některém z příštích předtanečních mysliveckého plesu v Kokorách budou soutěžit o nejlepší taneční pár, například Čechy – Morava.



Kapela Elixír i s dohlížejí liškou Bystrouškou.

Foto MS

Za těch mnoho let se nám osvědčilo zajištění autobusu z Přerova a okolních vesnic, který zabezpečil dovoz i odvoz návštěvníků plesu na místo určení a to zcela zdarma. Bylo velmi hezké dívat se na spokojenost návštěvníků a jejich radost nejen z výher. Tímto opět chceme všem sponzorům poděkovat za hodnotné dary do naší tomboly. Všem členům mysliveckého spolku patří také velké poděkování za náročnou přípravu, průběh a úklid. Sokolu děkujeme za pronájem sálu. Vždy se snažíme po plesech konaných před námi opravit stoly a židle nebo například krytí radiátorů. To vše na naše náklady. Snažíme se každý rok vždy předat sál v lepším stavu, než ho přebíráme. Jen nás mrzí, že každý rok je tolik rozbitých židlí a stolů od zábav a akcí před naším plesem. Proč? Již nyní vás zveme na další myslivecký ples do místní sokolovny, který se bude konat krásného data v sobotu 1. 2. 2020.

Martin Pavlík

POPULÁRNÍ KOKORSKÁ HOSPODA OPĚT OTEVŘENA

Nebylo to dobré, když přímo v obci nebylo možné zajít před polednem i brzy odpoledne na kávu či na pivo, natož na oběd. To vše se změnilo k dobrému po opětovném otevření někdejší tradiční hospody (v minulosti psáno i restaurace či hostince) u Dohnalů. Jméno tohoto pohostinství se ovšem během mnoha let postupně měnilo. Před 110 lety to byla hospoda „Na osmeku“, od roku 1905 to byl „Národní hostinec“. Hospodu tehdy převzal první z Dohnalů Čeněk. Označení U Dohnalů pak přetrvávalo prakticky až do současnosti (vždy v podvědomí občanů překrylo dočasná označení např. Jednota, U Marka, U zastávky).

Noví majitelé (P. Děrda), kteří investovali do modernizace a dalších úprav, zvolili název „U SOUSEDA“. Po krátkém zkušebním provozu v závěru loňského roku hostinec běží, má poměrně výhodnou otvírací dobu a hlavně se vaří a už zde proběhly i první společenské akce. Tento typ pohostinského zařízení k obci určitě patří. O dobré jméno a přízeň kokorských občanů i projíždějících bude celý pracovní kolektiv této rodinné hospody určitě bojovat.



Kuchyně patří k pilířům dobré hospody. Při rodinném narozeninovém obědě sem redakce se svolením nahlédla.

Foto Kš

STARÁ MODRÁ OBÁLKA

Při náhodné „probrice“ archivních materiálů redakce KN jsme narazili na několik drobných dokumentů z poválečných let. V letech 1946 – 1948 byly v obci 4 politické strany. Uvedené drobnosti se týkají jedné z nich a to strany lidové a její účasti na spolkovém životě obce, zejména na plesové sezóně. A nebylo to úplně jednoduché ani tehdy. Dokládá to smlouva „Zadání hudby“ o 11 hudebnících, hudby kapelníka Františka Lichnovského na „lidovecký ples“ 31. 1. 1948 za úhrnnou smluvní cenu 3. 179,60 Kčs. Na smlouvě je poznámka: Vyplaceno 31./1. r. 1948 (tedy přímo na plese) s autentickým podpisem kapelníka Františka Lichnovského a pěkným razítkem hudby. Na pozvánce je název plesu uveden jako „Občanský ples“ se vstupným 15 Kč a d. (to znamená a dávky). Hudba P. Lichnovského, řídí P. A. Volek. (O tomto muzikantském období vyprávěli pro KN před léty pánové L. Tomašík a E. Zitta). Zajímavé je, že vstupné stanovil svým výměrem Okresní národní výbor v Přerově. Tištěno bylo zpravidla 500 pozvánek. Doložena je i platba dávek obci Kokory z roku 1946 a to 500 Kč. Částku přijal pokladník obce Jan Kopečný, za platící stranu (pořadatele) podepsal doklad pan Antonín Kolář. Formulář s osmikorunovým kolkem má úřední razítko „Místní národní výbor městečka Kokor. Poplatky vehementně vymáhá také ochranný svaz autorský a to platí dodnes.“

Další dokumenty Československé strany lidové jsou spojeny také se jmény funkcionářů, poválečného předsedy strany učitele Josefa Neužila a obchodníka Františka Dohnalíka. 6. 5. 1946 vyzvedli a zaplatili kokorští na Sekretariátu Československé strany lidové v Přerově 175 kusů legitimací a 2 Kčs.

Činnost člena ČSL, pana Antonína Koláře, v létě 1950 dokresluje v modré obálce i drobné stvrzenky se skautskou lilí a razítkem „Sdružení přátel Junáka Kokory“. Tehdejší jednatel Sdružení pan Josef Fiala (dříve autodopravce a mechanik) potvrzuje přijetí dvou částek poskytnutých panem Kolářem jako půjčku na stavbu jeviště loutkového divadla. Také

o tom psal před léty pro KN pan Antonín Růžička. Loutkové divadlo bylo tehdy v 1. fázi provozováno v sále u Černošků v současných prostorách dnešního Obecního úřadu.

Pan Antonín Kolář pokračoval ve svém velkorysém dárcovském a donátorském poslání i po další léta, zejména ve prospěch kokorské farnosti a církve. Za tento postoj jistě můžeme poděkovat i dnes.



Výřez mapy.

Foto a úprava Kš

Mezi dokumenty byla (jaksi navíc) i mapa politického okresu Prostějovského, na které jsou samozřejmě i části okresů sousedních.

Nakreslil ji a vydal vlastním nákladem (cena 20 h, rok vydání neuveden) V. Plesinger, učitel v Budyni. Z mapy jsme „vytěžili“ několik zajímavostí. Rokytnici uvádí autor jako Rokečnici, Zámešní Lhotu jako Zámeční Lhotu, zajímavě jsou zapsány Čekyň, Lisky, Chropiň a také Blatce. Zcela chybí některé silnice (jistě to také závisí na stáří mapy a znalostech autora), např. Kokory – Brodek, Kokory – Žeravice, Kokory – Nelešovice, Lapač – Kokory apod. U městečka Kokory není vyznačena kaple, ani rybníky, vyznačen je ovšem např. mlýn Kaláb, dva mlýny mezi Tršicemi a Penčicemi a zámek v Čekyni. Mapa v měřítku 1: 200 000 rozlišuje hranice okresu politického a soudního. Bylo to zajímavé ohlednutí do minulosti. Navíc kolem této staré mapy začal nový příběh, o který se se čtenáři podělíme na jaře.

Obsah obálky jsme k využití získali od M. K. Děkuje a spoléháme na spolupráci i s dalšími občany.

Zpracoval Kš

CO BYLO UKRYTO POD ASFALTEM?

S výkopy pro novou splaškovou kanalizaci se setkáváme v Kokorách dnes a denně. Kromě určitého nepohodlí, a nezbytného hlučného a prašného či blátivého prostředí, které je daní za výstavbu, nám však výkopy také umožňují nahlédnout pod povrch dosavadního terénu (někdy až do hloubky 5 metrů). Na profilu terénu můžeme sledovat např. tloušťku asfaltového krytu, šterkový či štetový podklad, staré na sucho štetované „rygoly“ a vrstvu násypu nebo čisté hlíny často až na dno výkopu. Náhled je samozřejmě limitován nezbytnými díly bezpečného pažení. Při výkopech samozřejmě narazí stavební firma (za pivovarem většinou AVJ Vodohospodářské stavby Svitavy) na části stávající jednotné kanalizace, která má zůstat ve funkci kanalizace dešťové a na další původní podzemní objekty, které zůstaly v zemi z nedávné i dávne minulosti.

Jako nejvýraznější prvky takovýchto objektů byly ovšem odhaleny na hlavní silnici I/55 zhruba před Peřinovým (dříve cukrárna K. Kristiána) velké profily dřívějších stok nejstarší jednotné kanalizační sítě z doby před 80 i více lety. Ale o tom už jsme v našich novinách, prostřednictvím technického dozoru stavby, psali v říjnovém a prosincovém čísle. V tomto čísle se budeme tentokrát zabývat zejména situací na tzv. stoce „B“.



Výkop stoky B za pivovarem. Čistá zemina má téměř charakter cihlářské hlíny, na podsyp je kladeno proti spádu potrubí stoky. Na snímku je připravena odbočka k č.p. 119, po ní bude následovat odbočka k objektu redakce KN.

Foto Kš

Vraťme se ovšem na Zápivováří, kudy tato nová stoka v poměrně značné hloubce vede. Zde jsem mohl se zájmem až do vánoc 2018 (a po novém roce znovu) sledovat průběh výkopových (ale také protlakových) prací takřka přímo z okna redakce, nebo na staveništi v dobré součinnosti s technikou firmy AVJ-STAVBY Ondřejem Peňákem a Michalem Jarným, kteří zaslouží poděkování KN.

Přitom jsem si oživoval stavařskou a občanskou paměť ze 60. a 70. let minulého století, kdy se v tzv. „AKCI Z“ téměř svépomocí prováděly výkopy a kladení betonových kanalizačních trub ve spádu od Kopřivnice až pod pivovar a to dokonce ve dvou etapách, naposled po výstavbě nových rodinných domků. Pod zemí však zanechali své stopy také obyvatelé Kokor i z XVIII. a XIX. století a samozřejmě i z doby konce Rakousko-Uherska a období 1. republiky.

Pamětníci a znalci kokorské historie připomínají zásobování jezuitského pivovaru a později i sladovny vodou z Kopřivnice. Ta se vedla nejprve údajně dřevěným potrubím (duté menší kmeny – vypálené, odvrtné), později zděným kanálkem blíže k domovní frontě čísel popisných 113 - 121. Na trase kanálku byly tzv. „studynky“, umožňující kontrolu průtoku, využití a odběr vody pro obyvatele přilehlých usedlostí. „Studynka“ u č.p. 114 zůstala zachována až do výstavby kanalizace v roce 1962. Voda z tohoto malého objektu byla převedena už betonovým potrubím přes cestu k rohu nemovitostí J. a F. Bradových a dále do pivovaru. A právě na toto (už suché a nepoužívané) potrubí narazili zhotovitelé splaškové kanalizace před vánocemi 2018.

Studynka před „Hýbnerovým“ za pivovarem (Foto Kš). Na místě objektu viditelného za Boží mukou (kdysi i byt) stojí dnes s využitím původního obvodového zdiva velká hala s pultovou střechou, (autorem ocelových vazníků je Kš) která je současným vlastníkem objektu pronajímána.



Další překážka při hloubení výkopu pro stoku „B“

Foto Kš



Výkop pro stoku „B“ byl dále komplikován křížením a souběhem se starým ocelovým potrubím, umožňujícím další, nepoměrně mladší a modernější zásobování vodou, pravděpodobně pro sladovnu, postavenou a posléze modernizovanou na začátku XX. století. Přírubové ocelové potrubí o průměru do 80 mm muselo být odstraněno v délce několika desítek metrů.

Ještě výraznější technické problémy vznikaly „za pivovarem, když se trasa nové stoky nebezpečně přiblížila původní dešťové kanalizaci, kterou bylo nutno odstranit a po provedení nezbytných prací obnovit. V úzkém pofilu vjezdu do úvozu na Kazňov byl dokonce poveden řízený protlak v délce 37m. Také zde, stejně jako na další trase v kazňovském úvozu byla zaznamenána téměř v celém profilu výkopu kvalitní cihlářská hlína.

Kš

POHÁDKA O KOKORSKÉM KOČÁRKU

Od maminky a dalších rodinných příslušníků jsme se většinou dozvěděli, jaké jsme byli roztomilé miminko, jakou jsme měli kolébku (u nás to byl speciální pletený koš na kolečkách), případně jak jsme se rádi či neradi koupávali, jaké byly naše první hračky a mnoho dalších roztomilých podrobností. Často bylo vše zachyceno a zdokumentováno na fotografiích, nad kterými se dnes nostalgicky usmíváme, často i s našimi dětmi a vnoučaty.

Pro vyvezení dítěte na čerstvý vzduch a jeho představení na veřejnosti, procházky i cestování, sloužilo a slouží dodnes jedno důležité rodinné vozidlo a to dětský kočárek. A právě takového historického kočárku a jeho vývoje se dotýká naše vyprávění. Klasická pohádka to sice není (to by bylo trochu přehnané), ale nemá to k ní daleko.

Jako desetiletý chlapec jsem ve městě, ve kterém jsem přechodně s rodiči letech 1945-1948 bydlel (byl to Jeseník), náhodně nahlédl do výkladu jednoho obchodu (myslím, že to bylo „košíkářství“ Dobeš) a tam mne zaujal právě ten bílý, krásně pletený kočárek. Už si nepamatuji, zda byl kočárek hluboký či tzv. sporták, důležitější byla pro mne informační tabule, která hlásala, že kočárky dodává Dobešovým dílna Eduarda Drozda z Kokor. Zaplavil mne (už jako chlapce) pocit hrdosti nad exportními úspěchy kokorského řemeslníka, tak daleko od mé rodné obce a kupodivu tento pocit se mi v hloubce paměti připomíná dodnes i přes mlhu 70 dlouhých let. Možná i proto, že jsem získal v roce 2018 z rodinného archivu Drozdových od paní Marty kvalitní dokumentární fotografie tohoto estetického, funkčního a ve své době oblíbeného a moderního výrobku.



Kvalitní, pečlivě pletená košina, chrom ve vysokém lesku, řada technických doplňujících zařízení, zvýšená bezpečnost proti převržení. Vzpomeňte, kdo jste se v takovém kočárku vozili, ale také vy, kteří jste v této či jiné podobné, např. sportovní variantě, odvožili své děti, nebo jim zmenšenou verzi pro panenky darovali pod stromček. *Fota zpracoval Kš*

Ale zpět k našemu příběhu. Uběhlo více než další desetiletí a kočárek se pomalu dostával k tématům, která mne alespoň částečně zajímala. Děvče jsem měl (a mám dodnes), svatba byla na spadnutí a tak bylo o kočárku nutno aspoň přemýšlet. Je to patrné i ze snímku na břehu Olešnice před Šiškovým. Moje nastávající nahlíží do kočárku už s nadhledem a znalostí věci, já trochu s rozpaky a pan Zápál z Haltýř, který prochází kolem, jen tak utrousí: „Vemte si mustř“. To se nám tak úplně nepodařilo, v kočárku byl totiž jeden z kluků Veselských – Josef, nebo Miloš (dnes chlapi v plné síle) a my jsme postupně měli, přes veškerou snahu, tři dcery.

Změny na konstrukci kočárku jsou nepříliš výrazné, trochu se změnil tvar a způsob pletení košiny, druh kol a vedení „vozidla“.

Cesta kolem domů je dle fotografie ještě prашná, výrazným prvkem v pozadí je v ten čas ještě zachovalá kamenná zídka kolem školní zahrady se vstupní brankou od potoka a poměrně hustý porost kolem Olešnice.



Kočárek i s dítětem tehdy bezúplatně svěřila do péče mladé dvojice moje příbuzná, paní Ludmila Veselská rozená Šišková. *Foto rodinný archiv Kš*

V dílně Eduarda Drozda (naproti kapličky) se tehdy opravovaly a zčasti i vyráběly také domácí vodárny, bojler y i čerpadla. Černé zámečnické

řemeslo podědil po otci syn Jaroslav Drozd, který pak rodinnou pověst žádaného opraváře a mechanika (kromě své práce na letišti v Přerově) udržoval ještě dlouhou řadu let.

A když už máme k dispozici ty fotografie, nemůžeme čtenáře ošdit o elegantní Drozdův kokorský „sporták“.



Foto rod. archiv.

Velmi podobná dětská vozidla vyráběla po léta seriově později vytunelovaná továrna Liberta Mělník.

Vývoj materiálů, velikost kol, pérování i tvaru kočárku šel pak kupředu mílovými kroky u nás a zejména v zahraničí, samozřejmě včetně velmi vysokých cen a módních výstřelků. Každá generace však vzpomíná nejvíc na ty svoje, na kočárky, které představovaly naše dětství, mládí a posléze klasickou rodinu té doby. Vzpomenete li, ozvěte se. A vy mladší, nezapomeňte si svůj kočárek zdokumentovat, ať máte po létech na co vzpomínat.

Ale to už zazvonil zvonec a obyčejné pohádky je konec.

Kš

DOMÁCÍ ZABÍJAČKA

V našich venkovských podmínkách patří zabíjačka mezi významné dny roku. S rozvojem chladících a mrazících zařízení se tato malá domácí slavnost postupně rozšířila po větší části kalendáře i mimo mrazivé období. I dnes je ovšem vázána určitými předpisy, kterých bohužel přibývá a tak si musíme tuto českou (a nejen českou) specialitu hájit. Bývalo ovšem i hůře. Domácí porážku vepře bývalo nutno hlásit, získat povolení, odevzdávat tzv. krupon, nebo dokonce sádlo a podobně. Za války, v době „Protektorátu“, byly dokonce za tzv. „černou zabíjačku – bez povolení“ ty nejpřísnější až hrdelní tresty. Volnější už byly tzv. „domácí porážky“ záhumenkové, např. v 60. a dalších letech minulého století. O jedné z nich jsme získali z rodinného alba „reportážní fotografii, která nám představí jednoho z mistrů řezníků a jeho veselé pomocníky. A proč ne, prasátko se vydařilo (a bývaly to i kapitální kusy – ale o tom jsme už v KN psali).



V tomto případě byla sestava u zabíjačky výhradně rodinnou záležitostí – ale veselo bývalo vždycky. *Foto rod. archiv.*

Na snímku jsou moji spolužáci a kamarádi. Já sám jsem zažil klasických zabíjaček jen několik. Především pár zabíjaček doma na Pusté (včetně následných klobás), dále jako konzument, poradce a pomocník u bratra Oldřicha v Čekyni (s manželkou a Pražákem bratrem Jiřím) a později na Slovensku u provdané nejmladší dcery. Tam se zabíjela až 3 prasata najednou (asi 150 kg jedno). Štětiny se opalovaly plynovými hořáky, opálená kůže se pak vyholila do běla, bez jediné štětky. Byl jsem zařazen jako topič, obsluhoval jsem dva plynem vyhřívané pařáky, bylo to zodpovědné, ovšem nikoliv příliš náročné. Dostal jsem povolení v jednom z kotlů uvařit „naši bílou ovarovou polévku“ a také „prdeláčku“, která se v tom maďarskoslovenském regionu jinak vůbec nepřipravuje. Pochutnala si na ní celá převážně maďarská osádka této velkozabíjačky, stejně tak na jitrnicích, které jsem (až příliš odvážně) zkusil podle receptu okoukaného za ta léta od šikovného kokorského řezníka Radka Pavlíka, mistra dobré chuti. Dodnes je mi záhadou, jak jsem to jako amatér dokázal a získal od místních četné pochvaly. Např. do jitrnic se tam místo rohlíků přidává rýže, ale ty naše pokusné „rohlíkové“ zvítězily na celé čáře. Ty jejich „rýžové“ jsou ovšem slušné jako pečené; a pikantní klobásy s množstvím papriky se dělají ihned při zabíjačce.

Ale to vše je už minulost, to bylo asi před dvaceti lety; hospodářství příbuzných na Slovensku zahrnuje v současné době totiž výhradně rostlinnou výrobu. Proto se pro současnou zabíjačku vracíme k nám do Kokor. V současnosti probíhají klasické zabíjačky dvěma či třemi způsoby. U samostatně hospodařících rolníků (uplatňuje se i označení „farmář“) jako organická součást celoročního hospodaření statku, a v mnoha případech také u „fajnšmekrů“, kteří si prasátko vypěstují, případně i společně či jednotlivě koupí a tradiční zabíjačka, klobásy a uzení jsou pak pro ně a příbuzné rodinným svátkem. Někteří (např. O. S. v celém seriálu fotografií s řezníky J. G. a J. K.) se o své „masové speciality“ obrazem rád podělí i na „facebooku“ či v našich novinách.



Aktuální zabíjačka na statku u Jurečků. Výbornou práci odvedl řezník profesionál pan J. K. S mohutnými kýtami těžkotonážního kusu o celkové váze pašika 250 kg, si užili i pomocníci. Foto rodinný archiv

O klasické zabíjačky a chuťově vyhlášené speciality, které k nim patří, projevují zvýšený zájem i ostatní občané na vesnici a zejména ve městech. Mají k tomu příležitost při speciálních akcích, jako jsou např. farmářské trhy.

Také v Kokorách máme čas od času takovou příležitost při spolkových akcích. Patří k nim také malé „farmářské trhy“ v sokolovně v rámci akce „Kokorský fašank“, který je letos plánován na 2. a 3. března. Tak půjdeme a pochutnáme si.

Rovněž ZD Kokory vychází v této oblasti chutím občanů a zákazníků vstříc, zabíjí na vlastních jatkách 2x týdně a dodává čerstvé zabíjačkové speciality k celému sortimentu masných výrobků do svých prodejen v Brodce a v Kokorách, ale také „široko, daleko“ a to po celý rok. Takže se máme.

KŠ

TENISOVÉ LEGENDY

V našem mužském a snad i ženském tenisu dochází k určité výměně generací. Zblízka to vše již delší dobu se zájmem sledoval, s mnoha celebritami se zvětšil a o fotografie s tenisovými veličinami se s našimi čtenáři podělil O. S.



Tenisový kouzelník Štěpánek odchází, ale Olda zůstává. Foto rodinný archiv

HISTORICKÉ STAVBY

Po historických zámečcích v Čekyni a v Citově přinášíme žánrový obrázek z krajů poněkud vzdálenějších, který se ovšem přece jen, alespoň okrajově, dotýká i našich Kokor. Zajímavé téma z historie i současnosti se chystáme alespoň velmi stručně připravit pro další období. Nechte se překvapit.



Rodinná hrobka knížecího rodu Lichnovských z Voštic v Chuchelně.

Foto převzato

KOKORSKÝ LIBERÁTOR PO VÍCE NEŽ 70 LETECH

K tomuto historickému, ale dosud živému tématu o leteckém souboji nad naší obcí z roku 1944 se v našich Kokorských novinách vracíme opakovaně, ale vždy přineseme něco nového.

Slíbené avizované svědectví pamětníků F. Červinky, R. Havelky a L. Zapletala ještě nemáme pohromadě, ale něco nového přece. Rok 2018 přinesl, po létech klidu, překvapující nález z oboru letecké archeologie. Jeho

premiéru chceme prezentovat jako prvním kokorským občanům na besedě či přednášce, jejíž termín hledáme a v předstihu oznámíme. Teprve pak nález zpracujeme pro Kokorské noviny. Věříme, že se přednášky o historii i současnosti naší obce a také o zajímavé letecké problematice, zúčastníte. Kdy a kde, dáme vás včas vědět.

KŠ



Na novém nálezu byli zainteresováni: badatelé a iniciátoři T. Tóth, L. Švejnár, traktorista J. Příkryl a kronikář A. Košťálek. Na fotografii v redakci KN před výpravou „do terénu“.

Foto B. K.



Čtyřlitrové balení pasty pro největší spotřebitele.

Foto KŠ

Vedoucí provozovny nás provedl ještě kolem budovy, na jejichž zdech se už před časem objevily opravdu nevzhledné pokusy sprejerů. A na počátku roku 2019 se ještě rozšířily. Byli jsme společně s panem Vašicou „otráveni“ a rozhořčení. Jednoznačně nejde o „umění“, ale o vandalství a poškozování cizího majetku, které je ovšem i právně postižitelné. Snad vás bude informovat i foto. Doufejme, že se tomuto výstřelku podaří, alespoň v Kokorách, zabránit.



Vhodné využití části objektu i možnost zaměstnání. Ale to pospřevování je opravdu hloupé a zbytečné.

Text a foto KŠ

SUŠÁRNA CHMELE NA BÝČÍ LOUCE VONÍ ČESNEKEM

Zimní motiv se zamrzlým a zasněženým haltýřským rybníkem a někdejší sušárnou chmele nás přivítal na titulní stránce únorových KN. Jedna z posledních sušáren klasického typu tato zděná stavba s dřevěnými vnitřními konstrukcemi, nesoucími i patro, byla vybudována a posléze užívána kokorským zemědělským družstvem v první polovině padesátých let na obecním prostranství zvaném po léta „Býčí louka“.

S kamarády Juřicou a Matuškou jsme při její výstavbě jako brigádníci a velmi, ale opravdu velmi mladí pomocní dělníci, připravovali ručně „v potu tváře“ maltu v obrovské „karbovně“ pro 12 zednických učňů a jejich mistra, kteří hrubou stavbu nakonec úspěšně zvládli. Další zajímavou historií budovy jsme v našich novinách před časem vlastně už také „nakousli“.

Podívejme se tedy znovu na titulní stranu tohoto čísla KN. Budovu sušárny našťastí nepostihl osud některých dalších zemědělských staveb a tak dosud v poměrně dobrém stavu stojí a slouží. Otevřená vrata ve směru od rybníka nás pozvala dovnitř, stejně jako firma AIVA s.r.o., která má přízemí pro své podnikatelské aktivity v pronájmu od ZD Kokory. V současnosti zde sídlí od roku 2004 její provozovna „Výroba česnekové pasty“ s pěti zaměstnanci, česnek se tu však zpracovává už od roku 2000.

Při avizované a odsouhlasené návštěvě jsme si prohlédli hotové výrobky odlišené podle množství podle požadavků zákazníků a odběratelských firem. Pečlivě zde umyté sklenice (0,2 ; 0,7 a 4 litry) jsou na lince naplněny vyrobenou česnekovou pastou, zavíčkované a na paletách obalených a stabilizovaných folií jsou naloženy a rozváženy k odběratelským firmám. Zpracovatelská linka produkuje česnekovou pastu podle vlastní receptury. Ve firmě zde v Kokorách pracuje 5 zaměstnanců. Vedoucím této malé, ale významné provozovny je pan Ladislav Vašica.

REDAKČNÍ RADA KOKORSKÝCH NOVIN

RR KN (zkratka) se sešla v novém složení potvrzeném zastupitelstvem 28. 1. 2019. Řádní členové jsou vždy uvedeni v tiráži na konci každého čísla KN. Redakční rada zůstává otevřená, a stále hledá nové spolupracovníky (členy, dopisovatele, zpravodaje, fotografy, PC grafiky). V pracovním jednání bylo dohodnuto, že do obvyklého šestnáctistránkového formátu novin **bude vložena jako pilotní projekt, pracovní, dalo by se říci „úřední čtyřstrana“, která podpoří odbornou komunikaci OÚ zejména se zainteresovanými občany a zvětší jejich informovanost a součinnost**, jak o tom píše uvnitř listu i paní starostka. Současný značný rozsah a složitost těchto „úředních záležitostí“, prezentovaný přímo v dosavadním formátu KN, by výrazně omezil dosavadní strukturu novin, zejména v té „zábavní oblasti“ (doplňené četnými fotografiemi), na kterou jsou čtenáři zvyklí.

Pro ty z občanské veřejnosti, kteří chtějí do našich novin napsat, poskytnout či poslat zajímavé fotografie, či přinést nějaký podnět pro naši práci, připomínáme, že uzávěrka KN v obecné poloze je každý sudý měsíc nejpozději do 10. Mnohem lepší je ovšem napsat či zavolat „začerstva“ po události.

Za RR KN předem děkuje KŠ.

NÁRODNÍ HÁZENÁ

Komunikaci s Kokorskými novinami převzal za oddíl NH T. J. Sokol Kokory bratr František Dostál. K jeho značnému vyčerpání při vedení kokorských dívčích družstev tak přibyl další pořádný krajíc.

Dosavadní spolupráce s F. Dostálem, jako trenérem a zpravodajem KN byla velmi úspěšná a věříme, že se nám bude společně dařit i nadále.

Bohužel rozsáhlejší materiál (dokonce zasláný v předstihu) musíme z prostorových důvodů „sestříhat“ a za to se Frantovi upřímně omlouváme. Chceme totiž uveřejnit (opakovaně) fotografie značného počtu jeho mladičkových svěřenek, které má spolu s obětavou manželkou Ludmilou na starosti již několik let. Chceme také vidět, jak děvčata „rostou“.

MLADŠÍ ŽÁKYNĚ



V domácím tréninkovém prostředí – v sále sokolovny v Kokorách. Foto F. D.

Nejmladší děvčata sehrála za podzim 2018 devět utkání. Zvítězila nad Studénkou B, 2x nad Starou Vsí n.O., nad Pustějovem a Chropyní. Nad jejich síly zatím byly zatím žáčky ze Svinova a ze Studénky A.

Střelecky se na výsledcích družstva podílely: Dorota Bolfová 58 branek, Elena Grossmannová 32, Velclová Aneta 7, Poučenská Vanesa 2, Kameníková Markéta 1. **Dorota Bolfová byla zároveň na podzim 2018 nejúspěšnější střelkyní Severomoravského Oblastního přeboru v této kategorii.** Navíc, jak uvidíme dále, vypomáhala a vynikla i mezi staršími děvčaty.

Útočníci mají vždy privilegia, ale zde je třeba ocenit i obranu a brankářky a družstvo mladších žákyň jako celek.

MLADŠÍ ŽÁCI

Nejmladší kluci se po podzimu umístili na 4. místě se ziskem 6 bodů z 10 utkání. Sehráli zápasy se Studénkou, Svinovem, Starou Vsí n. O., s Vítkovicemi, Chropyní a Osekem. (**Silně vyznačené už dokázali porazit : Svinov 23:14, Starou Ves n. O. 13 :9, Chropyni 26 :6**). Porážek ovšem bylo více.

Střelecky se na výsledcích družstva podíleli: Jakub Děřda 58, Adam Horák 58, Patrik Remiáš 26. Jen ta fotografie chybí. To je kromě poctivého tréninku úkol do jarní sezóny.

STARŠÍ ŽÁKYNĚ

Starší žákyň NH Sokola Kokory se v sedmičlenné skupině Oblastního přeboru umístily na 5. místě a z 9 utkání získaly 6 bodů.

Abychom začali optimisticky – děvčata porazila Svinov 23:14, Pustějov 20: 8 a Chropyni 12 : 11. Další utkání s Osekem, Starou Vsí n. O. a Studénkou prohrála. Na výsledcích družstva se střelecky podílely: Dorota Bolfová (m.ž.) 32, Karolína Kubošová 27, Adéla Skopalová 5, Tereza Mandrholcová 3, Natálie Zaoralová 3, Jana Dreiseitlová 3, Elena Grossmannová (m.ž.) 1.

Děvčatům (z Kokor i dalších obcí) i jejich sponzorům a dopravcům děkujeme za obětavost a vytrvalost. Snad to na jaře půjde ještě lépe.



Kategorie starších žákyň. To už jsou přece slečny. Fialová jim sluší, ale náš národní sport určitě také. Foto archiv F. D.

STARŠÍ ŽÁCI

Složitá a výchovně náročná kategorie. Zde se nepodařilo dosáhnout obdobných výsledků jako u kategorií předchozích. Kluci odehráli 11 zápasů, ale na body ani v jednom nedosáhli. To by nebyla žádná tragédie, ale dva výsledky a to z domácích zápasů jsou kontumační a to bolí. Tak aspoň střelci: André Burdi 33, Jiří Zapletal 15 a Jakub Děřda (ml. ž.) 11.

Věříme, že díky těm statečným a obětavým, se kategorie udrží a kluci se zvednou.

DRUŽSTVO MUŽŮ NH

SOKOLA KOKORY

Muži opustili druhou ligu a nastoupili na podzim 2018 v Oblastním přeboru. Za soupeře mají silný celek Sokola Nelešovice a dále mužstva Osek n. B. „B“, Chropyně a Rokytnice „C“.

V dvoukolovém systému podzimu porazili jednu Osek, jednu Chropyni a jednu Rokytnici, se kterou podruhé remizovali. V sestavě 8 utkání pak 4x prohráli. Mezi střelce s větším počtem branek se z našich zařadili: Jiří Zlámal 42, Jiří Habáň 41, Vojtěch Zlámal 14. Uvidíme, kdo vydrží a potáhne mužstvo dál. My držíme palce, věříme a děkujeme.

ZIMNÍ TURNAJE NÁRODNÍ HÁZENÉ

V rámci přípravy na jarní sezónu jsou pořádány ve vhodných prostorách halové zimní turnaje. Těchto akcí se zúčastnila s proměnlivými výsledky všechna mládežnická družstva NH Sokola Kokory. Navíc i nové družstvo dorostenek, o kterém se předpokládá, že v tomto složení se zúčastní už jarních soutěží. Držte se.

Za obec, fanoušky, příznivce, rodiče a diváky děkujeme všem hráčům a na tomto místě zejména funkcionářům, kteří převzali zodpovědnost za kokorskou házenou na všech frontách. S potěšením konstatujeme, že se mezi nimi stále více prosazuje i ženský element. S díky podtrhujeme, že představují přínos pro rozvoj místního sportu, ale zejména také pro výchovu mládeže. A to je dobře. Františku Dostálovi děkujeme za podklady pro KN.

Jarní kolo všech házenkářských soutěží je už na dosah ruky. Věříme, že i v roce 2019 (tak jako jiná léta) naše házenkáře všech kategorií plně, hlasitě a důrazně podpoříte, stejně jako náročnou rekonstrukci hrací plochy. Kš

Březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem, ale na Kokorské noviny na konci 4. měsíce určitě nezapomeňte.

Kokorské noviny, č. XXI/1, únor 2019, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně. Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57, IČO 00301388, www.obeckokory.cz, vychází 26 února 2019, evidenční číslo: MK ČR E 12660, šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118), Redakční rada: Ing. Jana Habáňová, Ing. Dominik Jurečka, Ing. Petr Kostiha, Zdenka Růžičková. Zlom, sazba a tisk Computer Media s.r.o.; www.obecní-noviny.cz